Náš dům stál na konci předměstí - Matuška, Waldemar

Náš dům stál na konci předměstí - poslední
kousek dál už končí dláždění
Měl komín s anténou
a révu spletenou
oblékal jak raglán,
když k nám teplý vítr zafoukal

Náš dům stál kde zvonek tramvají - konečná
rozléhal se rovnou do polí
Stín hodin slunečních
bez vteřin zbytečných
pomalu se loudal
jen já stále někam pospíchal

Dálnicí já se vrátím
za volantem někdy o tom sním
Dálnicí cestu zkrátím
až dohoním čas tak obracím (tak obracím)

Náš dům stál kde mírné stoupání - začíná
kousek dál se motel vypíná
Má révu z neónů
a trávník z betónu
prozradí, že nezná tu stráň
kde já jednou vyrůstal

Dálnicí já se vrátím
za volantem někdy o tom sním
Dálnicí cestu zkrátím
až dohoním čas tak obracím (tak obracím)

Náš dům stál na konci předměstí - poslední